

Cal Simon

Vallbona d'Anoia

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Major, 86-88. Nucli urbà
Alçada: 302

Coordenades:

Latitud: 41.51947
Longitud: 1.70881
UTM Est (X): 392265
UTM Nord (Y): 4597231

Classificació

Número de fitxa 08292 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2374402CF9927S0006IB
Autoria de la fitxa Núria Cabañas
Data de registre de la fitxa: dl., 25/06/2018 - 02:00

Descripció

Cal Simon es un edifici amb façana al carrer Major i al carrer Nou. La finca està formada per dos cossos clarament diferenciats. El més antic correspon el número 86 del carrer Major. Correspon a un edifici d'inicis del segle XX tot i que fou reformat a la dècada dels anys 40, fet que explica l'estil més modernista de la

façana del carrer Nou.

Adossat aquest cos hi ha un segon cos annex (número 88 del carrer Major) que fa cantonada amb el carrer del Camí d'Irla. Aquest cos és d'estil noucentista de postguerra i possiblement fou construït posteriorment. L'actual façana del carrer Major substitueix l'antiga façana d'estil modernista. Aquesta està organitzada amb cinc eixos simètrics. A la planta baixa s'obren cinc portals amb arcs rebaixats i emmarcats amb motllures. A la planta primera s'obren cinc balcons amb voladera de pedra i amb barana de ferro colat separats entre si per uns petits pilars de pedra. A la planta segona s'obren quatre balcons amb barana de ferro colat voladera de pedra amb les cantonades arrodonides que descansen sobre dues mènsules de formigó. A la part central hi ha una finestra apaïxada recolzada també amb dues petites mènsules. Totes les obertures estan emmarcades. La façana està coronada per una cornisa motllurada amb un frontó corb i amb un arc invertit a cada costat amb una barana de ferro. La façana està revestida amb un arrebossat de calç que imita carreus de pedra ben escairats de tonalitat marró la planta baixa i blanc la planta primera i segona.

La façana del carrer Nou, d'estil modernista, queda reculada respecte l'alineació del carrer fet que dona lloc a un pati davant la vivenda. La façana està organitzada amb el mateix eix de simetria que la façana del carrer Major. A l'alçada de la planta primera s'obren cinc grans finestres emmarcats amb motllures que donen lloc al jardí. Damunt d'aquests, a l'alçada de la planta segona s'obren cinc finestres emmarcades amb motllures.

El mur de tancament que separa el jardí del carrer és de línies ondulades, barana que es repeteix a l'alçada de la planta segona i de la cornisa.

De l'interior en destaca l'escala d'accés als habitatges, de graons de marbre i amb la paret revestida imitant carreus ben escairats. A l'alçada de la segona planta hi ha una petita escala de cargol per accedir a la coberta.

També en destaca una xemeneia d'estil modernista a la planta baixa.

El segon cos annex, d'estil noucentista, s'obra una gran porta d'accés a la planta baixa i, a l'alçada de la planta primera i segona s'obren dues finestres. La façana del carrer del Camí de l'Irla està organitzada en tres eixos simètrics. A la planta baixa hi ha porta i tres finestres. A nivell de la planta primera i segona hi ha cinc finestres organitzades en tres grups, una finestra a cada costat i a la part central un grup de tres finestres. Cada grup està dividit per una pilastra.

Observacions:

La fitxa s'ha omplert amb dades estretes de la fitxa 08.27.EA del Catàleg de Béns Arquitectònics, Històrics i Ambientals de Vallbona d'Anoia, redactat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.

Història

Cal Simon era propietat de Simó Sabaté Lafarga. Des dels seus inicis es va dedicar a l'activitat hostalera, esdevenint un dels punts més importants del municipi de Vallbona. Cal Simon comptava amb un cafè, una sala de ball i un teatre.

A la dècada de 1940 es va traslladar el cafè a l'actual ubicació a causa de les reformes que es van dur a terme a l'edifici.

En l'actualitat Cal Simon és propietat dels germans Alemany Viladomiu, fills de Pere Alemany Sabaté i Maria Viladomiu Queraltó.

Bibliografia

AAVV. (2014): Pla especial urbanístic de protecció i catàleg del patrimoni arquitectònic, històric i ambiental de Vallbona d'Anoia. SPAL. Diputació de Barcelona.

AAVV. (1997): Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Anoia. Volum 7. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Barcelona.

SAUMELL, A; ROMÁSN, C; BORÀS, J. (1991): Història de les comarques de Catalunya. Anoia. Volum II. Edicions Selectes. Manresa.

